

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201969
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3719201969.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu B., proti žalovanému: 1/ A., 2/ Q., o zaplatenie 27.780,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7Csp/42/2019-182 zo dňa 16. septembra 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/42/2019-189 zo dňa 21. septembra 2020, takto

rozhodol:

Výrok I. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **potvrdzuje.**

Žalobca má proti žalovaným 1/,2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v celom rozsahu.**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 15.596,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.596,04 eur od 01.12.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I. rozsudku). Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 794,63 eur s prislúchajúcim úrokom zastavil (výrok II. rozsudku), vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok III. rozsudku). Žalobcovi priznal nárok náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 14,86 % (výrok IV. rozsudku). V dôvodoch svojho v poradí druhého rozhodnutia uviedol, že po zrušení predchádzajúceho rozsudku (uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 15.04.2020 č. k. 19CoCsp/5/2020-167) vykonal opätovné dokazovanie, v dôsledku čoho zistil, že dňa 11.03.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovaným úver vo výške 30.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných 120-tich mesačných splátkach po 550,- eur splatných k 25. dňu v mesiaci pri výške úrokovej sadzby 16,90 % ročne a RPMN 18,92 % s tým, že dátum prvej splátky bol dohodnutý ku dňu 25.04.2014 a konečná splatnosť úveru ku dňu 25.03.2024. Dňa 06.08.2018 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. X/XXXX, ktorou postúpila I. na žalobcu ako nebankový subjekt pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, ktorá tvorila jej neoddeliteľnú súčasť. Žalobca pripojil k žalobe Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej mal súd za preukázané, že žalovaná pohľadávka bola postúpená z I. na žalobcu v celkovej výške 41.005,62 eur, z toho istina tvorila 28.148,25 eur a úroky 12.857,37 eur. Uviedol, že z úradnej povinnosti sa zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu a keďže právny predchodca žalobcu, ktorý so žalovanými 1/, 2/ uzatvoril predmetnú úverovú zmluvu, z ktorej nesplácania žalobca odvodzuje nárok, je bankou, na záväzkový vzťah aplikoval špeciálnu právnu úpravu, a to § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že uvedené zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby výzva banky obsahovala upozornenie na oprávnenie veriteľa postúpiť pohľadávku v prípade, ak nedôjde k plneniu zo strany dlžníkov. Zameril sa na zistenie, či predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaných a zistil, že právny predchodca žalobcu ako banka realizoval dňa 12.01.2017 výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, ktorú výzvu možno podľa názoru súdu považovať

za splnenie povinnosti banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko predmetná výzva bola dňa 13.01.2017 daná na poštovú prepravu, ktorú skutočnosť potvrdil poštový podací hárok, vyplynulo z toho, že právny predchodca výzvu žalovaným riadne doručoval, čo žalovaní v konaní nespochybnili, preto túto skutočnosť považoval súd za preukázanú. Keďže žalobca náležitým spôsobom preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, súd následne pristúpil k meritórnemu prieskumu žalobou uplatňovaného nároku a dospel k záveru, že tento je čiastočne dôvodný. Mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Uzavretá zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 08.02.2017 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným 1/ a 2/, že v dôsledku porušenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok podstatným spôsobom sa úverová pohľadávka ku dňu 08.02.2017 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu s tým, že výška dlžnej sumy je tvorená istinou vo výške 28.148,25 eur, úrokom 4.593,73 eur a poplatkami za upomienky vo výške 3,50, spolu 32.745,48 eur. S poukazom na ust. § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Vychádzal z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 12.01.2017, z obsahu ktorej je zrejmé, že k uvedenému dátumu boli žalovaní v omeškaní so splácaním úveru viac ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu zosplatnil úver pre splátku splatnú 25.10.2016, od zročnosti ktorej začala plynúť trojročná premlčacia lehota na uplatnenie predmetnej pohľadávky a keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 16.07.2019, bola žaloba podaná včas.

2. Súd prvej inštancie podrobil prieskumu aj samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že v súlade s § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať sumu, ktorú veriteľ dlžníkovi reálne poskytne. Celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi. Zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatňuje predmetnú pohľadávku, neobsahuje údaj o výške úveru, ktorý bol dlžníkovi reálne poskytnutý (nakoľko reálne bola žalovaným poskytnutá suma 29.400,- eur), ale sumu, ktorá zahŕňa aj iné poplatky, a teda neobsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, následkom čoho je, že poskytnutý spotrebiteľský úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Dlh žalovaných voči žalobcovi predstavuje sumu reálne poskytnutých peňažných prostriedkov žalovaným (29.400,- eur) po odpočítaní žalovanými už uhradenej sumy (13.803,69 eur), teda sumu 15.596,04 eur s príslušenstvom.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní, ktorí navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Uviedli, že nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie mali za následok, že súd nevyhodnotil zmluvu o úvere ako neplatný právny úkon. Zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 11.03.2014 je absolútne neplatný právny úkon, pretože žalovaní v žiadosti zo dňa 04.03.2014 žiadali o úver vo výške 30.000,- eur, ktorý chceli splácať 10 rokov k 25. dňu v mesiaci, žalobca schválil žiadosť zo dňa 11.03.2014, pričom schválil úver vo výške 30.000,- eur s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala, a to výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, údaj o RPMN, dátum prvej splátky a konečnej splatnosti úveru a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne právnym predchodcom žalobcu v bode 3.1 Zmluvy o úvere. Schválenie žiadosti vyplnením bodu 3.1 Zmluvy o úvere podpísanej dňa 04.03.2014 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaní svojimi podpismi potvrdili prijatie nového návrhu zo dňa 11.03.2014 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, a preto je zmluva o úvere absolútne neplatným právnym úkonom. Uviedli, že pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vyporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 11.03.2016 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula 11.03.2017, je pohľadávka žalobcu v celom rozsahu premlčaná. Na podporu svojej argumentácie poukázali na rozsudky odvolacích súdov, z odôvodnenia ktorých v odvolaní citovali. Namietali, že v Zmluve o úvere lepšia splátka je predmet a cena uvedená v bode 3.1 jednoznačne menším písmom ako údaje uvedené v čl. I. a v čl. II. Zmluvy o úvere, čo má v zmysle § 53c Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere. Zotrvali na svojom stanovisku, že žalobca v konaní nemá aktívnu vecnú legitimitáciu, nakoľko zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001

Z. z. o bankách. Poukázali na argumentáciu žalobcu, ktorý v rámci prostriedkov procesného útoku uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách považuje list zo dňa 12.01.2017 označený ako „Vec: Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“. Uvedený list však neobsahuje žiadne upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, i. ako právny predchodca žalobca bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky aj na tretiu osobu, a teda tento dokument nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.08.2019 sp. zn. 15Co/240/2018. Podľa názoru žalovaných, za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019).

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v zmysle uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 15.04.2020 sp. zn. 19Co/5/2020, ktorým bol zrušený skorší rozsudok súdu prvej inštancie, uviedol, že súdu predložil prílohu zmluvy o postúpení pohľadávok a preukázal postúpenie pohľadávky. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý mal preukázané, že žalovaná pohľadávka bola postúpená z I. na žalobcu v celkovej výške 41.005,62 eur. Zastával názor, že práve z tohto dôvodu sa žalovaní rozhodli napadnúť zmluvu pre neplatnosť právneho úkonu, ktorú počas celého konania nerozporovali, nepopierali platnosť zmluvy, potvrdili uzatvorenie zmluvy a čerpanie finančných prostriedkov, preto odvolací súd na tieto námietky v zmysle § 154, § 296 a § 291 ods. 3 CSP a princíp koncentrácie nemôže prihliadať. Napriek uvedenému, k namietanej neplatnosti zmluvy o úvere uviedol, že žalovaní podpisom Zmluvy o úvere lepšia splátka v bode 3.6 potvrdili, že pred podpisom im bol poskytnutý formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva zo samotného znenia zmluvy. Žalovaní zároveň potvrdili, že právne vzťahy neupravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, oznámením o úrokových sadzbach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a že boli s týmito dokumentmi oboznámení a súhlasia s nimi. V obchodných podmienkach v bode 3.1 až 3.3 sa uvádza, že najneskôr pri podaní návrhu banka predkladá dlžníkovi formulár. Dlžník v príslušnej časti návrhu uvedie svoje osobné údaje, údaje o prípadnom spoludlžníkovi, maximálnu požadovanú výšku úveru, minimálnu požadovanú lehotu splatnosti a návrh vlastnoručne podpíše pred zamestnancom obchodného miesta. Návrh vlastnoručne podpisuje pred zamestnancom obchodného miesta aj prípadný spoludlžník. Ak sa návrh nepodpisuje pred zamestnancom obchodného miesta, je potrebné úradné osvedčenie podpisov dlžníka a spoludlžníka. Dlžník je povinný najneskôr pred čerpaním úveru predložiť banke dokumenty požadované bankou na overenie údajov uvedených v návrhu a posúdenie schopnosti dlžníka prípadne spoludlžníka splácať úver, ak banka neustanoví inak. Banka môže vyzvať dlžníka telefonicky alebo písomne na predloženie dokumentov potrebných na posúdenie resp. poskytnutie úveru. Dlžník je povinný predložiť banke tieto dokumenty v origináli alebo úradne overenej kópii, vo forme a v obsahu akceptovaným bankou a v bankou stanovenej lehote. Po márnom uplynutí stanovenej lehoty banka nemusí tieto dokumenty a návrh akceptovať. Bod 3.2, ak banka po posúdení návrhu a vyhodnotení dlžníkovej, prípadne spoludlžníkovej schopnosti splácať úver neupraví dlžníkom požadované parametre úveru, považuje sa to za prijatie návrhu. Ak banka upraví dlžníkom požadované parametre úveru v rozpore s bodom 3.1 OP, považuje sa to z jej strany za protinávrh, ktorý dlžník môže prijať alebo odmietnuť. Návrh resp. protinávrh banky stráca platnosť uplynutím 30. dňa od podania návrhu, ak nie je uvedené inak. Podľa bodu 3.3 banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo o odmietnutí návrhu ako aj protinávrh oznámi dlžníkovi spravidla do 5 pracovných dní od podania návrhu písomne alebo telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu alebo telefónne číslo dlžníka, alebo prostredníctvom zamestnanca obchodného miesta. Ak je dlžník nezastihnuteľný, písomné oznámenie mu bude doručené spôsobom uvedeným v VOP. Ak dôvodom na zamietnutie návrhu dlžníka boli výsledky overovania schopnosti dlžníka, prípadne spoludlžníka splácať úver v príslušných databázach, informuje banka dlžníka o výsledku tohto nahliadnutia a oznámi mu informácie o použitej databáze (č. I. 202). Poukazujúc na časť 3 Obchodných podmienok účinných v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca s tvrdením o nezhodnosti vôle zmluvných strán nesúhlasí. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/15 a viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, napríklad Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co 2/2019 a sp. zn. 43Co 42/2018 a rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I ÚS 49/08 uviedol, že žalovaní žiadali poskytnutie úveru max. 30.000,- eur s dobou splatnosti 10 rokov a so splatnosťou mesačnej splátky ku dňu 25. dni v mesiaci, ktorej žiadosti žalobca zmluvou vyhovel a žalovaným poskytol čiastku 30.000,-

eur s dobou splácania 120 mesiacov, čo zodpovedá obdobiu 10-tich rokov, so splatnosťou splátky 25. dňa v mesiaci, a teda sa v nijakých požiadavkách žalovaných neodchýlil. Žalobca popiera, že by bez vedomosti žalovaných do zmluvy dopĺňal akékoľvek informácie.

5. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti (výrok I. a výrok IV.) rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolacie námietky žalovaných boli založené na spochybnení aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý nepreukázal, že zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a preto žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Podľa názoru žalovaných, list zo dňa 12.01.2017, ktorý žalobca považuje za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, neobsahuje žiadne upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, právny predchodca žalobcu bude oprávnený postúpiť pohľadávku z banky aj na tretiu osobu.

8. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, Občiansky zákonník ustanovuje pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

9. Podľa dôvodovej správy k zákonu o bankách, zákonodarca mal úpravou podľa § 92 ods. 8 na mysli oprávnenie banky postúpiť peňažný záväzok, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom.

10. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky z úveru je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžnikovo následne nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredpisuje, ako má vyzerat výzva predchádzajúca postúpeniu pohľadávky (okrem toho, že má mať písomnú formu), ani to, že by v tejto výzve malo byť upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky. Za písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách preto možno považovať v preskúmvanej veci aj upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 12.01.2017, ktorá obsahuje oznámenie, že žalovaní podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradili svoje záväzky. Zároveň upozornenie - výzva obsahuje oznámenie, že ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Uvedené upozornenie - výzva bola podľa listinných dôkazov predložených žalobcom daná na poštovú prepravu dňa 13.01.2017, čo žalovaní nespochybnili. V čase postúpenia dňa 06.08.2018 boli žalovaní v omeškaní so splnením časti svojho dlhu viac ako 90 dní (z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.09.2018, ktorý sa nachádza v spise, vyplýva, že posledná splátka v sume 407,24 eur bola splatená dňa 25.09.2016), preto je správny záver súdu prvej inštancie, že boli naplnené predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

11. V danej veci bol právny vzťah medzi stranami sporu, resp. medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom založený Zmluvou o

úvere lepšia splátka, na základe ktorej veriteľ žalovaným poskytol úver v sume 30.000,- eur. Veriteľ (I..) poskytol žalovaným finančné prostriedky v rámci jeho podnikateľskej činnosti a bankového povolenia a žalovaní pri uzatváraní zmluvy nevystupovali v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, ale ako spotrebiteľia, čo vyplýva z ich označenia v zmluve. Uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, na zmluvu sa tiež vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Súd prvej inštancie platnosť uzavretej zmluvy neposudzoval (§387 ods. 3 CSP). Nakoľko zmluvu podrobil prieskumu z pohľadu splnenia zákonom požadovaných náležitostí (úver podľa § 11 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považoval za bezúročný a bez poplatkov) možno usudzovať, že súd prvej inštancie považoval uzavretú zmluvu o úvere za zmluvu platnú. Platnosť zmluvy o úvere v podanom odvolaní namietali žalovaní, keďže zastávali názor, že žalovaní v žiadosti zo dňa 04.03.2014 žiadali o úver vo výške 30.000,- eur, ktorý chceli splácať 10 rokov k 25. dňu v mesiaci, žalobca však schválil žiadosť dňa 11.03.2014, pričom schválil úver vo výške 30.000,- eur s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala, a to výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, údaj o RPMN, dátum prvej splátky a konečnej splatnosti úveru a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne právnym predchodcom žalobcu v bode 3.1 Zmluvy o úvere. Z hľadiska procesu uzatvárania zmlúv namietali, že z podaného žalobného návrhu nevyplýva, že žalovaní prijali zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý predstavuje vyplnenie bodu 3.1 Zmluvy o úvere právnym predchodcom žalobcu. Uviedli tiež, že samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu. Schválenie žiadosti vyplnením bodu 3.1 Zmluvy o úvere podpísanej dňa 04.03.2014 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaní svojimi podpismi potvrdili prijatie nového návrhu zo dňa 11.03.2014 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, a preto je zmluva o úvere absolútne neplatný právny úkon.

13. Pokiaľ ide o Zmluvu o úvere lepšia splátka, táto zmluva v časti 1 obsahuje označenie zmluvných strán (v zmluve je obsiahnuté, že údaj vyplní dlžník) v časti 2 obsahuje žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka (vyplní dlžník), v časti 3 zmluva o úvere sú obsiahnuté podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod 3.1 poskytnutie úveru vyplní I. príp. dlžník s tým, že body 3.2 až 3.13 sú na zmluve predtlačené. Všetky náležitosti zmluvy, t. j. označenie zmluvných strán a náležitosti poskytnutého úveru (výška úveru, výška mesačnej splátky, výška úrokovej sadzby, RPMN banky v percentách, poistenie schopnosti splácať úver, dátum prvej splátky, dátum konečnej splatnosti úveru, dátum každej ďalšej splátky, počet mesačných splátok, číslo úverovej zmluvy, číslo úverového účtu, číslo účtu čerpania, typ nehnuteľnosti) sa nachádzajú na jednej listine, ktorá je veriteľom podpísaná dňa 11.03.2014 a žalovanými podpísaná dňa 04.03.2014. Obrana žalovaných, že schválenie žiadosti vyplnením bodu 3.1 Zmluvy o úvere podpísanej žalovanými dňa 04.03.2014, je potrebné považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, nemá oporu v skutkových zisteniach. Pokiaľ žalovaní podpísali zmluvu dňa 04.03.2014 a veriteľ (právny predchodca žalobcu) dňa 11.03.2014, pričom žiadna zmena obsahu zmluvy nenastala, nejedná sa o nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno dospieť k záveru, že zmluva nevznikla, resp. že uzavretá zmluva je neplatná. Namietanú neplatnosť zmluvy nie je možné vyvodiť ani z tvrdení žalovaných, že predmet a cena uvedená v bode 3.1 čl. III. je napísaná menším písmom ako údaje uvedené v čl. I. a v čl. III. Zmluvy o úvere, nakoľko z obsahu zmluvy nevyplýva, že predmet a cena poskytnutého úveru je v zmluve menším písmom uvedená. Pokiaľ ide o tieto odvolacie námietky, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa nejedná o prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené včas (§ 153 a § 154 CSP), keďže tieto námietky žalovaní uplatňovali už vo svojom vyjadrení k žalobe, podaním zo dňa 19.08.2019.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

15. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).